

Vissersliedje

"Het droevig einde van een schipper"

Win - ter - a - vond, 't is woe - lig op zee, wijl een
Wijl de storm en 't on - weer bui - ten woedt zit een
 Het werd mor - gen, de zee was ge - stild, aan het

6 moe - der in kom - mer en wee met haar
moe - der met - droe - vig ge - moed, zijn schip
 strand zag men veel volk ge - drild, de red -

10 kind - ren in huis wacht en tracht, naar de
ging en kwam niet meer naar huis en zij
 dings - boot kwam aan - ge - va - ren en die

14 va - der die heen is ge - va - - - ren. Voor de
denkt met het hoofd neer - ge - bo - - - gen aan haar
 zou er al - les gaan ver - kla - - - ren. Maar de

18 steun van zijn kroost en ge - zin zo trot -
man in d'op - brui - sen - de zee wijl haar
 vrouw met haar kreu - nend ge - laat zag haar

22 seert hij de re - gen en wind Wijl hij
kind - ren in rouw en in wee vra - gen:
 man niet en riep, 't is te laat, hij is

uit: "Café Chantant", Willy Lustenhouwer 1987, pagina 430

"Zo d'ouden zongen", Walther Van Riet, pag 322

"Zingende Baren", Jef Klausing, pag. 45

